

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/95/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010640
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6724010640.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu Mgr. Jána Bednára a JUDr. Mária Šuleja na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. februára 2026, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., stíhaného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/43/2024 zo dňa 10. 07. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen a obžalovaného A. B. C. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/43/2024 zo dňa 10. 07. 2025 bol obžalovaný A. B. C. uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v presnejšie nezistenom čase v noci zo dňa 23. 06. 2024 do 03:25 hodiny dňa 24. 06. 2024 pred panelákom s popisným číslom 25 na ul. A. Hlinku vo Zvolene za použitia planžety vnikol do tam zaparkovaného a uzamknutého úžitkového motorového vozidla značky Citroën Jumper evidenčné č. D., z ktorého odcudzil spínaciu skrinku, s ktorou z miesta následne odišiel, čím poškodenej spoločnosti BOVI GEMER s.r.o., so sídlom Petra Hostinského 1716/20, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 44 026 137, ako držiteľovi predmetného vozidla spôsobil škodu vo výške 243 €,

v presnejšie nezistenom čase od 00:00 hodiny do 00:50 hodiny dňa 26. 06. 2024 na ulici Záhonok vo Zvolene odcudzil tam odstavené úžitkové motorové vozidlo značky Opel Movano bielej farby, evidenčné č. A., VIN: E., a to tým spôsobom, že pomocou kovovej planžety otvoril riadne uzamknutý zámok dverí vozidla na strane vodiča, vozidlo otvoril a následne pomocou kovovej planžety, ako aj ďalších nástrojov vozidlo naštartoval a odišiel na ňom smerom na F. G., H. I. J. K. F. J., L., so sídlom Šancová 1/A, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 730 978, ako vlastníkovu vozidla spôsobil škodu vo výške 26.722 €.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Zvolen uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to:

- plátenná taštička s obsahom dvoch kovových planžiet, kovového prípravku a križového skrutkovača,
- plátenná taška s logom PORT s obsahom notebooku značky Lenovo ThinkPad, elektronickým zariadením zn. ARBITEX s káblom a skrutkovačom,
- GPS navigácia zn. GARMIN s nabíjacím káblom,
- planžeta 6 - uholníkového tvaru,
- vidlicový očkový kľúč 10/10,

- GPS rušička,
- ručné svietidlo bledomodrej farby,
- dve pogumované rukavice čiernej farby,
- akumulátorový skrutkovač zn. HILTI SF-2-A čierno - červenej farby,
- štípacie kliešte červeno - čiernej farby,
- nástrčný kľúč s rukoväťou modro - čiernej farby,
- malé ručné svietidlo modro - bronzovej farby,
- skrutkovač s oranžovo - čiernou rukoväťou,
- lepiaca papierová páska,
- ručný orezávač oranžovo - čiernej farby,
- tri drôty o dĺžke cca 17 cm,
- ručný orezávací nôž žltó - čiernej farby,
- ručný orezávací nôž šedej farby,
- skrutkovač s čiernou rukoväťou s torx ukončením,
- dva skrutkovače s červeno - čiernou rukoväťou s torx ukončením,
- skrutkovač so žltó - čiernou rukoväťou s plochým ukončením a
- skrutkovač červenej farby s upravenou spodnou časťou.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému:

- PAPER, s.r.o., so sídlom Čerešňová 17, Banská Bystrica, IČO: 46 082 182 škodu vo výške 330 €,
- BOVI GEMER, s. r. o, so sídlom Petra Hostinského 1716/20, Rimavská Sobota, IČO: 44 026 137 škodu vo výške 165 € a
- Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Pribinova 19, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 700 škodu vo výške 368,17 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného BOVI GEMER, s. r. o, so sídlom Petra Hostinského 1716/20, Rimavská Sobota, IČO: 44 026 137 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Na hlavnom pojednávaní sa obhajkyňa k prednesenej obžalobe nevyjadřila. Obžalovaný po poučení a vyjadrení, že obžalobe porozumel uviedol, že neurobí žiadne vyhlásenie. Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov-poškodených B. M. N. a F. O., svedka B. C. P. O., svedka npráp. Q. L., svedka R. B. B. O., prečítaním znaleckých posudkov (č.l. 479), vypočutím svedkyne B. A. C., prečítaním výpovede svedka D. S., ďalšími listinnými dôkazmi a oboznámením vecných dôkazov.

Po vyhlásení uvedeného rozsudku si ako prokurátor, tak aj obžalovaný spolu s obhajkyňou ponechali lehotu na vyjadrenie.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie prokurátor, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného, a to podaním doručeným okresnému súdu dňa 15. 07. 2025. Následne, podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. 08. 2025 prokurátor podané odvolanie odôvodnil. uviedol, že vo svojej podstate sa stotožňuje s podstatnou časťou argumentácie súdu prvého stupňa ohľadom uloženého druhu trestu a spôsobu jeho výkonu. Rovnako sa stotožnil s poľahčujúcim resp. pritažujúcimi okolnosťami a so skutočnosťou, že spôsob spáchania stíhaného skutku obžalovaným si vyžadoval špecifické technické zručnosti. Dodal, že obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil s podobným modus operandi ako pri jeho predchádzajúcom odsúdení, pričom žalovanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z predchádzajúceho odsúdenia. Preto spravodlivým a primeraným trestom za opätovne spáchanú majetkovú trestnú činnosť obžalovaného je jedine nepodmienečný trest odňatia slobody. Uviedol, že však nie je možné stotožniť sa s výmerou trestu v dolnej polovici trestnej sadzby. Poukázal na to, že obžalovaný spáchal žalované skutky počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z predchádzajúceho odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom toto odsúdenie sa rovnako ako v prejednávanej trestnej veci týkalo odcudzenia viacerých úžitkových motorových vozidiel v zahraničí, pričom skutkov, ktoré sú predmetom tohto trestného konania sa dopustil pomerne krátky čas po tom, ako bol z trestu odňatia slobody podmienne prepustený. Navyše obžalovaný je osobou, ktorá má v odpise registra trestov evidovaných celkom 9 odsúdení prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Ďalej poukázal prokurátor na sofistikovaný spôsob, ktorým sa mal obžalovaný stíhaných skutkov dopustiť, o čom svedčí množstvo a druh zaistených (a následne prepadnutých) vecí. Z proporčného hľadiska by pri spôsobení celkovej škody vo výške cca 27.000,- Eur, t.j. na dolnej hranici mohlo byť opodstatnené ukladanie trestu tiež na dolnej hranici trestnej

sadzby. Toto však nemôže byť smerodajné pri ukladaní trestu najmä v prípade, ak je páchatelom osoba, ktorá v minulosti už bola opakovane odsúdená pre majetkovú trestnú činnosť, navyše identického charakteru, pre spáchanie ktorej sa pritom vyžadujú pomerne sofistikované zručnosti. S ohľadom na uvedené je prokurátor toho názoru, že uložený trest vo výmere 18 mesiacov nie je na nápravu a prevýchovu obžalovaného dostatočný a je nevyhnutné na neho pôsobiť trestom s výmerou v hornej polovici trestnej sadzby, a to s poukazom na jeho minulosť, spôsob spáchania skutku, ale aj jeho postoj k samotnému spáchaniu žalovanej trestnej činnosti. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, alebo alternatívne, aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný a to prostredníctvom svojej obhajkyne podaním doručeným okresnému súdu dňa 25. 07. 2025 (podaným na poštovú prepravu dňa 23. 07. 2025), čo do výroku o vine, treste, ako aj konaní, ktoré mu predchádzalo. Následne toto odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 02. 09. 2025, ktoré v zásade rozdelil na tri hlavné body. V prvom bode obžalovaný namieta svoje priznanie v prípravnom konaní. Poukázal na to, že obhajoba už na hlavnom pojednávaní namieta čítanie výpovede z prípravného konania z dôvodu jej nepoužiteľnosti nakoľko zo samotnej zápisnice nie je zrejmé, ktorý vyšetrovateľ výsluch obvineného vykonal. Poukázala na to, že sa možno domnievať, že výsluch vykonala por. B. A. F., ktorá ale nemohla daný výsluch vykonať a to z dôvodu, že bola osobou, ktorá vykonala v priebehu vyšetrovania Obhliadku veci dňa 16. 07. 2024 – obhliadka vozidla zaisteného pri OMČ dňa 26. 06. 2024. Túto skutočnosť neobjasnil ani vyšetrovateľ B. C. P. O.. Tvrdenia B. C. P. O. o riadnom poučení a vysvetlení, že obvinený do väzby pôjde, považuje za účelové nakoľko sa ako prítomná osoba pri výsluchu zúčastnil aj výsluchu obžalovaného v inej trestnej veci, ktorá bola nakoniec spojená na spoločné konanie. Obžalovaný ďalej uviedol, že v spise, ktorý bol obhajobe predložený na Okresnom súde Zvolen predložený k nahliadnutiu absentuje originál zápisnice o výsluchu zadržaného – podozrivého zo dňa 26. 06. 2024 so začiatkom o 15:00 hod a ukončením o 16:00 hod. Uviedla, že tak existuje predpoklad, že so spisovým materiálom bolo manipulované po záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu obžalovaným a jeho obhajkyňou. K čítaniu zápisnice obžalovaného z prípravného konania zo dňa 20. 08. 2024 dodal, že toto považuje za nezákonné a neprípustné z dôvodu, že k žiadnym rozporom vo výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní neprišlo, vypovedal pred súdom a ozrejmil všetky skutočnosti a z dôvodu, že nie je zrejmé, ktorý vyšetrovateľ vykonal uvedený výsluch dňa 20. 08. 2024 a prípadne ak tento výsluch vykonala por. B. A. F. tento výsluch bol vykonaný v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby bol v rámci odvolacieho konania vypočutý príslušník ČOZ: 05265, ktorý by sa vedel vyjadriť k priebehu výsluchu obvineného dňa 20. 08. 2024. K rozporom vo výpovediach obžalovaného obhajoba uvádza, že tieto riadne a zrozumiteľne vysvetlil. Dodal, že on, ako aj jeho obhajkyňa, boli oboznámení so spisovým materiálom a preto si výpoveď obžalovaný mohol skompletizovať. Ohľadom vedomostí akým spôsobom sa dá motorové vozidlo otvoriť a odcudziť poukázal na svoju trestnú minulosť. Obžalovaný navrhol v rámci odvolacieho konania vypočuť B. R. I., ktorá bola obhajkyňou v prípravnom konaní a vedela by sa vyjadriť o taktike obhajoby ako aj o „priznaní obžalovaného v prípravnom konaní“ ako aj jeho tvrdeniam ohľadom prepustenia z väzby na slobodu. V druhom bode obžalovaný poukázal na to, že neexistuje žiadna ucelená reťaz dôkazov, ktorá na seba logicky nadväzuje a tvorí presvedčivý obraz potvrdzujúci skutkový stav. V tomto smere je teda zrejmé, že súd uznal obžalovaného za vinného len na základe jeho výpovede z prípravného konania. Obžalovaný uviedol, že R. L. nevie popísať osobu, ktorá unikala a ktorú pri svojej nočnej službe s kolegom B. E. zastavovali. B. B. O. nevedel k trestnej činnosti nič uviesť, avšak tento sa zúčastňoval aj iných úkonov realizovaných s obžalovaným čo je v rozpore so spravodlivým a zákonným trestným procesom a D. S. sa k trestnej činnosti nevedel žiadnym spôsobom vyjadriť. Poukázal na znalecké posudky, z ktorých ani jeden nepotvrdil prítomnosť obžalovaného na mieste činu (taktiež ani zaistené DNA, pachové, či iné stopy) a na zaistené náradie, ktoré je náradím, ktoré akákoľvek osoba, v minulosti trestaná za krádeže motorových vozidiel vie opoznať a popísať jej možné použitie, pričom ani jeden kus náradia nebol znalcami stotožnený, ako použitý pri žalovanej trestnej činnosti. Poukázal na predložené články, z ktorých vyplýva, že obžalovaný by nemohol odcudziť vozidlo Opel Movano s nainštalovaným imobilizérom len za použitia planžety a skrutkovača. Taktiež dodal, že v čase skutku nemohol utekať, lebo trpel a doteraz trpí vážnym ochorením, ktoré ho obmedzuje v hybnosti (poukázal na lekárske správy). V treťom bode obžalovaný uviedol, že vo vzťahu k skutku 1/ obžaloby neexistujú dôkazy a súd sa v napadnutom rozsudku k tomuto skutku nevyjadril. Súd nerozhodol v súlade so zákonom, neriadil sa požiadavkou náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, aby bez dôvodných

pochybností bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť a rozsudok neobsahuje riadne odôvodnenie, pričom obžalovaný poukázal na judikatúru rôznych súdov. Obžalovaný je toho názoru, že v napadnutom rozsudku absentuje hodnotenie dôkazov jednotlivo, čo z vykonaných dôkazov zistil, ktoré dôkazy svedčia v prospech obžalovaného a ktoré v jeho neprospech. Okresný súd založil rozhodnutie výsostne na výpovedi obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý dôkaz nezohľadnil v kontexte všetkých dôkazov čo viedlo k nejasnosti a neúplnosti skutkových zistení. Úvahy súdu tak obžalovaný považuje za stručné a nepresvedčivé a nezodpovedajúce riadnemu odôvodneniu súdneho rozhodnutia, vykonané dôkazy za nesprávne vyhodnotené a teda v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný je toho názoru, že súd viac uveril svedkom, ktorí predmetnú vec vyšetrovali a on musel dokazovať svoju nevinu. Obžalovaný považuje za preukázanú svojvôľu súdu, nakoľko nedostal odpovede na niektoré svoje námietky. S ohľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa podaním doručeným okresnému súdu dňa 09. 09. 2025 vyjadril prokurátor, že celá odvolacia argumentácia obžalovaného je skutkovo a právne nepodložená, založená na viacerých nelogických argumentoch a vytrhnutá z kontextu. K čítaniu zápisnice z prípravného konania uviedol, že k tomuto došlo z dôvodu, že obžalovaný v rozpore s výpoveďami z prípravného konania, začal na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kategoricky popierať. K samotnej zápisnici o výsluchu obžalovaného za dňa 20. 08. 2024 uviedol, že túto zápisnicu v daný deň podpísal ako obžalovaný, tak aj jeho vtedajšia obhajkyňa, bez akýchkoľvek návrhov na doplnenie a opravu. Prokurátor uviedol, že návrh obhajoby na vypočutie B. R. I., vtedajšej zvolenej obhajkyne k taktike obhajoby je v príkrom rozpore s povinnosťami advokáta v zmysle zákona o advokácii a nie je teda zrejmé, aké skutočnosti by mala vtedajšia obhajkyňa objasniť. V neposlednom rade menovaná nemôže byť v zmysle § 36 ods. 3 Tr. por. v predmetnej veci vypočúvaná ako svedok o skutočnostiach, ktoré sa dozvedela pri výkone obhajoby. Ohľadom priznania obžalovaného tak nebol postup orgánov činných v trestnom konaní nezákonný a výsluch obžalovaného dňa 20. 08. 2024 bol vykonaným spôsobom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku a neexistuje dôvod, prečo by postup podľa ust. § 258 ods. 4 Tr. por. mohol byť považovaný za nezákonný. K absencii originálu zápisnice o jeho výsluchu v procesnom postavení zadržaného podozrivého dňa 26. 06. 2024 prokurátor uviedol, že jej kópia tvorila súčasť odstupujúceho spisu pre OO PZ Zvolen a originál je zažurnalizovaný na č. I. 65 vyšetrovacieho spisu. S poukazom na uvedené dodal, že obžalovaný sa v prípravnom konaní opakovane a dobrovoľne, po porade so svojou zvolenou obhajkyňou k žalovanej trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a prejavil snahu s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracovať. Obžalovaným v odôvodnení odvolania uvedené judikáty považuje prokurátor v predmetnej trestnej veci za nepoužiteľné, pretože okresný súd svoj výrok o vine obžalovaného odôvodnil riadne a dostatočne a vysporiadal sa so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie, ako aj so zásadnými námietkami obžalovaného. Preto považuje odvolanie obžalovaného za tendenčné a toto navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Dňa 05. 02. 2026 sa v predmetnej veci konalo na krajskom súde verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obhajkyňa obžalovanej a prokurátorka krajskej prokuratúry.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia odvolania obžalovaného, tento v ňom navrhol vykonanie dôkazov – vypočutie príslušníka PZ ČOZ: 05265 a B. R. I.. Krajský súd vykonanie týchto dôkazov odmietol, nakoľko ich považoval za nadbytočné, nedôvodné a týkajúce sa okolností nepodstatných pre rozhodnutie. K výsluchu príslušníka PZ ČOZ: XXXXX krajský súd uvádza, že zápisnicu o výpovedi obžalovaného z prípravného konania podpísal ako obžalovaný, tak aj jeho vtedajšia obhajkyňa, bez akýchkoľvek návrhov na doplnenie a opravu. K výsluchu B. R. I., bývalej obhajkyne obžalovaného, krajský súd uvádza, že jej vypočutie k taktike obhajoby je v rozpore s povinnosťami advokáta v zmysle zákona o advokácii a zároveň menovaná nemôže byť v zmysle § 36 ods. 3 Tr. por. v predmetnej veci vypočúvaná ako svedok o skutočnostiach, ktoré sa dozvedela pri výkone obhajoby.

V konečnom návrhu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť ich odvolaniu, zvýšiť uložený trest na 36 mesiacov, nakoľko obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti obdobného charakteru, pričom doposiaľ uložené tresty na jeho nápravu nestačili, a taktiež nepomohlo ani dobrodenie súdu a poukázala aj na absolútne nekritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovanej v rámci konečného návrhu v plnom rozsahu poukázala na nimi podané odvolanie. Nad rámec uvedeného poukázala na ust. § 33a a § 34 Tr. zák., a to v prípade, ak bude súd názoru, že vina bola dostatočne preukázaná, a navrhla uložiť trest domáceho väzenia. K odvolaniu prokurátora uviedla, že toto navrhuje zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaných odvolaní obžalovaného a prokurátora okresnej prokuratúry zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný a prokurátor okresnej prokuratúry podali odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že ani odvolanie obžalovaného, ani odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry neboli podané dôvodne.

Podľa § 33a ods. 2 Tr. zák., sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti.

Podľa § 33a ods. 3 Tr. zák., tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest, má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Primárne je nutné konštatovať, že prokurátor okresnej prokuratúry podal odvolanie len proti výroku o treste. Naproti tomu, obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne podal odvolanie proti výroku o vine, treste, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo.

Vo vzťahu k podaným odvolaniam krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu tak, aby vykonané dôkazy umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Tr. por.

V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, jednak vo vzťahu k otázke viny, ako aj vo vzťahu k otázke trestu a vo vzťahu k otázke náhrady škody.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje. V podrobnostiach

krajský súd poukazuje najmä na odôvodnenie rozsudku na strane 9 až 13, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

K podstatným odvolacím námietkam prokurátora okresnej prokuratúry krajský súd uvádza, že obžalovanému uložený trest je možné považovať za skôr mierny, avšak jeho uloženie si okresný súd dostatočne odôvodnil. Krajský súd tak je zhodne s úsudkom okresného súdu toho názoru, že v predmetnom prípade je nevyhnutné vychádzať v prvom rade z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. a obžalovanému ukladať nepodmienečný trest. S ohľadom na všetky okolnosti prípadu a zásady ukladania sankcií a trestov, ako aj v neposlednom rade na čiastočnú úhradu škody obžalovaným, sa krajský súd prikláňa k druhu a výmere okresným súdom uloženého trestu, ako aj so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Navyše krajský súd poukazuje aj na argumentáciu okresného súdu ohľadom nevhodnosti ukladania alternatívneho trestu.

K podstatným odvolacím námietkam obžalovaného, konkrétne k prvému bodu, krajský súd uvádza, že zápisnica o jeho výsluchu v prípravnom konaní bola podpísaná (čím bola potvrdená jej správnosť a pravdivosť) nielen obžalovaným (v tom čase v postavení obvineného), ale aj jeho vtedajšou obhajkyňou. Ostatné namietané skutočnosti, týkajúce sa osoby, ktorá mala výsluch vykonať a pod., tak predstavujú len domnienky obžalovaného. Na uvedenom by nič nezmenil ani navrhovaný výsluch príslušníka PZ, ako ani výsluch bývalej obhajkyne (ktorý však v navrhnutom rozsahu nie je ani procesne možný). Výsluch obžalovaného v prípravnom konaní bol vykonaným spôsobom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Trestného poriadku, na tomto výsluchu sa obžalovaný k spáchaniu skutkov priznal, pričom na hlavnom pojednávaní začal spáchanie skutkov popierať. Nakoľko sa jedná o podstatný rozpor vo výpovediach obžalovaného, pristúpil okresný súd k postupu podľa ustanovenia § 258 ods. 4 Tr. por. a zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania prečítal. Krajský súd uzatvára, že postup súdu prvého stupňa bol zákonný a v celom rozsahu legitímny. K druhému a tretiemu bodu odvolacích námietok obžalovaného krajský súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde sa okresný súd veľmi podrobne venoval jednotlivým dôkazom, ktoré jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach aj vyhodnotil, a to vo vzťahu k obidvom skutkom. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Obžalovaný má samozrejme právo v rámci odvolania alebo iných opravných prostriedkov hodnotenie dôkazov namietat, avšak samotný rozdielny názor na hodnotenie dôkazov a teda skutočnosť, že obžalovaný s hodnotením dôkazov nesúhlasí neznamená, že súd pochybil.

Na tomto mieste krajský súd dáva do pozornosti, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z predmetných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného A. B. C., ako aj odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry, považujúc ich za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.